

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010259
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1319010259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného H. P. pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/33/2019 zo dňa 09.05.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému H. P. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sa obžalovanému

H. P., X.. XX.XX.XXXX Y. X., V. L. J.,
R. XX

u k l a d á

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá s uložením probačného dohľadu na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd ukladá obžalovaného povinnosť pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi v lehotách ním určených.

Podľa § 51 ods. 3 psím. b/ Tr. zákona súd ukladá obžalovanému zákaz požívania omamných a psychotropných látok.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/33/2019 zo dňa 09.05.2019 bol obžalovaný H. P., spoločne s H. D., uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 02.11.2018 v čase asi o 14.00 hod. v J. na ulici R. č. XXXX/X na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody medzi obvinenými H. D., H. om P. m a H. V. /ktorý bol vylúčený na samostatné konanie/, obvinený H. V. napísal cez mobilnú aplikáciu whatsapp poškodenému J. Y., aby mu zabezpečil pervitín v hodnote 350,-€, s čím poškodený súhlasil a odpísal obvinenému, že sa stretnú v L. na Y. ulici pri A., kde sa

poškodený v tom čase nachádzal, následne sa obvinení H. D., H. P. a H. V. dohodli, že obvinený H. D. sa prezelečie do O. trička s nápisom J. a čiernej šiltovky s nápisom J. s tým, že sa bude pred poškodeným prezentovať ako príslušník Policajného zboru, aby sa poškodený zľakol, uposlúchol jeho výzvu a nasadol do motorového vozidla, kde predpokladali, že im pervitín odovzdá bez zaplatenia a s týmto zámerom sa presunuli na osobnom motorovom vozidle zn. Y. R. B, striebornej metalízy, U.: PK XXXCL na Y. ulicu v L., kde dňa 02.11.2018 v čase o 14.20 hod. zastavili s motorovým vozidlom, vozidlo nechali naštartované a obvinený H. V. zostal sedieť vo vozidle, obvinení H. D. a H. P. vystúpili z vozidla, pristúpili k poškodenému J. Y. a obvinený H. D. oblečený v tričku Polícia a šiltovke Polícia vyzval poškodeného, aby nastúpil do vozidla so slovami, že je z polície a keďže poškodený predáva drogy má si nastúpiť do vozidla, čo poškodený odmietol a požiadal obvineného aby sa legitimoval, na čo obvinení H. D. a H. P. začali poškodeného ťahať do vozidla násilím tak, že obvinený H. D. ho spredu tlačil rukami do vozidla, a obvinený H. P. predlaktím zovrel poškodenému zozadu krk a snažil sa ho vŕtať do vozidla, čo sa im nepodarilo, následne obaja obvinení sa opätovne snažili dostať brániaceho sa poškodeného do vozidla tak, že ho ťahali za oblečenie a strhli mu pritom tašku bielej farby, ktorú mal prevesenú cez seba a ktorá pritom spadla na zem, pri vzájomnom zápase s obvinenými poškodenému spadli na zem aj slnečné okuliare a mobilný telefón značky R. zlatej farby, ktorý držal v ruke, následne sa poškodenému podarilo ujsť, na čo obvinení H. D. a H. P. zobrali zo zeme mobilný telefón poškodeného zn. R. zlatej farby a tašku poškodeného, v ktorej sa nachádzala peňaženka s finančnou hotovosť vo výške 25,-€, 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 100 mg a 1 ks plastové vrečko s obsahom marihuany s hmotnosťou 116 mg, kľúče a cestovný pas, nastúpili do vozidla a z miesta odišli,

Za to bol obžalovanému podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 4 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodeného J. Y. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Vo vzťahu k obžalovanému H.ovi D.ovi nadobudol prvostupňový rozsudok právoplatnosť dňom 09.05.2019 a vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd zameral svoju pozornosť výlučne na obžalovaného H.a P..

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie smeruje proti výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému H.ovi P.. Prokurátor vyjadril svoj nesúhlas s rozhodnutím súdu pokiaľ ide o uložený trest a poukazuje v prvom rade na nutnosť dôsledne rešpektovať pri ukladaní trestu princípy stanovené v § 34 ods. 1 Tr. zákona. Nesúhlasí konkrétne s uložením trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom. V zmysle § 49 ods. 1 Tr. zákona je predpokladom uloženia takéhoto trestu zistenie, že samotné trestné stíhanie páchatel'a, negatívne zhodnotenie jeho osoby, hrozba budúceho výkonu trestu, výchovné pôsobenie či dohľad, môžu mať z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účinky, ktoré má inak len výkon uloženého trestu. Tento trest je spravidla dostatočný iba u páchatel'ov menej závažných trestných činov, prípadne ak spáchanie trestného činu je iba ojedinelým vybočením z inak riadneho spôsobu života. Zodpovedanie otázky, či bude účel trestu dosiahnutý aj bez výkonu trestu odňatia slobody, posudzuje súd z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Musí sa pritom opierať o náležité a všestranné zhodnotenie skutočností, týkajúcich sa osoby páchatel'a, jeho doterajšieho života, prostredia v ktorom žije a pracuje, ako aj okolnosti prípadu.

Prokurátor zastáva názor, že záver súdu o tom, že u obžalovaného H.a P. sa účel trestu dosiahne i bez jeho výkonu, sa neopiera o náležité a všestranné zhodnotenie skutočností týkajúcich sa osoby páchatel'a, najmä jeho doterajšieho spôsobu života a prostredia v ktorom žije a pracuje, ani okolností prípadu a je s týmito skutočnosťami v rozpore. Opiera sa pri hodnotení osoby obžalovaného iba o skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Iné skutočnosti majúce vplyv na posúdenie doterajšieho spôsobu života a okolnosti prípadu, nevzťahujúce sa na jeho osobu nevyhodnocoval vôbec.

Podľa názoru prokuratúry mal súd pri hodnotení osoby obžalovaného prihliadať aj na skutočnosť, že pre rovnakú trestnú činnosť je obžalovaný H. P. stíhaný aj Okresným súdom Bratislava I na podklade obžaloby podanej dňa 27.04.2018. Z podanej obžaloby je zrejmé, že k spáchaniu skutku malo dôjsť dňa 23.02.2017, totožným spôsobom ako je tomu v prejednávanej trestnej veci. Napriek povinnosti rešpektovať zásadu prezumpcie neviny, nie je vylúčené, pri posudzovaní osoby obvinenej a doterajšieho spôsobu jeho života, vziať do úvahy skutočnosť, že už prebiehajúce trestné stíhanie za rovnakú trestnú činnosť nemalo na obžalovaného žiaden výchovný vplyv a nevedlo ku zmene spôsobu života. Uvedené zistenie jednoznačne spochybňuje záver súdu o tom, že zo strany obžalovaného išlo len o jednorazové vybočenie z obvyklého spôsobu života.

Pri skúmaní doterajšieho života obžalovaného bolo tiež zistené, že dňa 01.10.2018 mu bolo uznesením povereného príslušníka OR PZ Pezinok vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zákona, aj napriek tomu došlo s odstupom jedného mesiaca ku spáchaniu prejednávaneho skutku. Ide podľa prokurátora o významné zistenie a to aj napriek tomu, že neskôr bolo uznesenie o vznesení obvinenia vo vzťahu k H.ovi P. prokurátorom zrušené a trestné stíhanie bolo prerušené. Obdobne aj v tomto prípade platí úvaha prokurátora, ktorá je opísaná v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním za skutok, ku ktorému malo dôjsť 23.02.2017.

Okrem uvedených zistení prokuratúra dáva do pozornosti aj fakt, že obžalovaný bol dvakrát postihnutý za priestupok a je osobou závislou na drogách bez akéhokoľvek príjmu. Napriek jeho mladému veku nešlo podľa prokuratúry len o jednorazové vybočenie s obvyklého spôsobu života a je potrebné konštatovať, že obžalovaný doposiaľ nevedol riadny život.

Čo sa týka okolností prípadu, v posudzovanej veci nešlo iba o „bežnú“ lúpež, ale o lúpež, ktorá vykazuje znaky určitej organizovanosti a dohody spolupáchateľov.

Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol odvolaciemu súdu uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dva roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to aj s použitím § 39 ods. 4 Tr. zákona, ktorý použil aj súd prvého stupňa. Za týmto účelom navrhol zrušiť prvostupňový rozsudok v časti týkajúcej sa výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému H.ovi P. postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku.

Na verejnom zasadnutí zotrvala zástupkyňa krajskej prokuratúry na dôvodoch podaného odvolania, ako aj na návrhu na konečné rozhodnutie. Odvolanie navrhla vyhovieť, odkazujúc na dôvody, ktoré sú v ňom uvedené.

Obhajca obžalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny pokiaľ ide o výšku uloženého trestu. Pokiaľ ide o dôvody podaného odvolania, s týmito sa nestotožňuje. Je toho názoru, že na osobu obžalovaného treba v rámci zásady prezumpcie neviny hľadieť ako na osobu bezúhonnú. Nie je možné vopred prezumovať jeho vinu v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I, naviac keď podľa doterajších výsledkov dokazovania neboli produkované žiadne priame, ani nepriame dôkazy preukazujúce jeho vinu.

Zdôraznil, že obžalovaný potom ako bol prepustený z väzby, sa takmer okamžite socializoval. Má stabilné sociálne a materiálne zázemie a to v oboch rodičoch, o čom svedčí aj ich účasť na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Bez problémov sa zapojil do vedenia riadneho spôsobu života, v súčasnosti je externým študentom súkromného gymnázia, riadne pracuje. Ako osoba blízka veku mladistvých si po absolvovaní väzby, ktorá bola na neho uvalená a následnom prepustení uvedomil negatívny vplyv partie a prostredia, v ktorom sa nachádzal. Prerušil preto všetky kontakty s týmto prostredím. Ako príležitostný užívateľ marihuany skončil aj s touto aktivitou. Napriek tomu je pripravený absolvovať protitoxikomanické liečenie s tým, že je rozhodnutý viesť riadny život. V rámci výšky ukladaného trestu poukázal na potrebu nevyhnutnej diferenciacie pri ukladaní trestov, keď v osobe odsúdeného D.a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody dva roky bez podmieneného odkladu na skúšobnú dobu, sa jedná o osobu s históriou recidívy, keďže bol už predtým trikrát odsúdený. V prípade obžalovaného H.a P. sa však jedná o osobu bezúhonnú. Prokuratúra sa nestotožnila s trestom, ktorý bol uložený súdom prvého stupňa, čo považuje obhajoba za nesprávny postup aj s poukazom na ultima ratio ako aj na všetky okolnosti, ktoré sa týkajú tejto veci. Odvolanie prokuratúry navrhol preto ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný vyjadril súhlas so záverečným návrhom svojho obhajcu a zdôraznil, že od prepustenia na slobodu pracuje ako čašník, diaľkovo študuje na gymnáziu, vyhýba sa drogám a tiež kontaktom s s bývalou partiou.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania prokurátora, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením, preskúmal nielen výrok o treste, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. poriadku), pričom zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne opodstatnené.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.05.2019 obžalovaný H. P. postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že ku skutkovým okolnostiam nebude vykonané dokazovanie.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného H.a P. uznal vinným zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe tak, ako je uvedený v obžalobe.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny na hlavnom pojednávaní, zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich iba s výrokom o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pokiaľ ide o výroky napadnutého rozsudku v súvislosti s uloženým trestom, je potrebné konštatovať, že formálny postup okresného súdu bol dodržaný. Okresný súd v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zákona zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného. V súvislosti s týmto postupom považuje krajský súd za potrebné uviesť, že u obžalovaného boli správne zistené len poľahčujúce okolnosti, avšak nie je možné stotožniť sa so všetkými priznanými poľahčujúcimi okolnosťami tak, ako ich priznal súd prvého stupňa. Krajský súd sa stotožňuje s priznanou poľahčujúcou okolnosťou v zmysle § 36 písm. d/ Tr. zákona, nakoľko je spoľahlivo preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil vo veku 19 rokov. Vzhľadom na zistenia vyplývajúce zo záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie možno vyvodiť, že obžalovaný bol v období dospievania v starostlivosti psychológa, nakoľko zle zvládal rozvod rodičov, neskôr sa objavili problémy s drogami. Proces dospievania bol u neho komplikovanejší a prejavili sa aj sklony k sebapoškodzovaniu. Utiekal sa k partii a nechal sa ovplyvniť skúsenejšími a staršími kamarátmi, ktorí sa už v minulosti dostali do rozporu so zákonom a boli odsúdení. Tieto skutočnosti mali aj podľa názoru odvolacieho súdu vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť, tak ako to obligatórne predpokladá ustanovenie § 36 písm. d/ Tr. zákona. Rovnako možno zdieľať názor okresného súdu v súvislosti s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že obžalovaný zaujíma ku svojmu konaniu kritický postoj, svoj skutok ľutuje a vinu priznáva. V celom rozsahu skutok oľutoval aj v konaní pred súdom.

V zhode s odvolacími námietkami prokuratúry krajský súd vyjadruje nesúhlas s priznaním poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona súdom prvého stupňa. Poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že páchatel pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, je možné priznať v prípade, ak páchatel dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku nie je možné zistiť, akými úvahami sa okresný súd riadil, keď priznal obžalovanému aj vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť, možno iba dedukovať, že mal splnené podmienky pre jej priznanie z dôvodu, že obžalovaný nebol v minulosti súdne trestaný. Podmienka vedenia riadneho života však nie je automaticky splnená u osoby, ktorá doposiaľ nebola postihnutá za trestný čin, ale je potrebné skúmať, či sa nedopustila iného protiprávneho konania, prípadne či spôsob jej života inak nevykazuje závažného odchýlky od spoločenských noriem. Okresný súd v tejto súvislosti nevenoval dostatočnú pozornosť zisteniam, ktoré vyplývajú z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného. Je z neho zrejmé, že obžalovaný sa v období rokov 2016 až 2018 dopustil troch priestupkov, v dvoch prípadoch boli vybavené napomenutím a v jednom prípade bola obžalovanému uložená bloková pokuta. Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd nepriznal obžalovanému H.ovi P. poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona.

Nakoľko boli u obžalovaného zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zákona a nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 Tr. zákona, bol konštatovaný prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zákona.

V súvislosti s posudzovaním osoby obžalovaného považuje odvolací súd za potrebné reagovať na odvolacie námietky prokuratúry, ktoré súvisia s nezohľadnením iných prebiehajúcich trestných stíhaní obžalovaného pri úvahách o treste. Zohľadnenie týchto okolností požaduje prokuratúra z dôvodu, aby bolo zrejmé, že nešlo len o jednorazové vybočenie z obvyklého spôsobu života obžalovaného. Uvádza pritom, že nie je v rozpore s prezumpciou nevinu zohľadňovať pri posudzovaní osoby obžalovaného a doterajšieho spôsobu jeho života skutočnosť, že už prebiehajúce trestné stíhanie za rovnakú trestnú činnosť nemalo na neho žiaden výchovný vplyv a nevedlo ku zmene spôsobu života. Tento názor vyznieva pre odvolací súd rozporuplne a protirečivo, preto ho nebolo možné akceptovať. Výsledok prebiehajúceho trestného konania na Okresnom súde Bratislava I nie je známy a nemožno vylúčiť ani alternatívu neuznania viny, pričom v takomto prípade by muselo byť na obžalovaného hľadene, ako by sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil. Je teda otázne, čo by v takomto prípade malo byť zohľadňované v jeho neprospech. Ak by sa pri ukladaní trestu pri posudzovaní osoby páchatela takáto

okolnosť zohľadnila, podľa názoru krajského súdu by išlo o porušenie zásady prezumpcie neviny. V prípade zrušeného obvinenia v druhom prebiehajúcom trestnom konaní je porušenie tejto zásady ešte evidentnejšie.

Ako ďalej vyplýva z výroku o treste, ktorý prijal súd prvého stupňa, pri ukladaní trestu obžalovanému H.ovi P. postupoval aj podľa ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zákona per analogiam (správne by mal byť uvedený § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam).

Podľa § 39 ods. 2 Tr. zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a

d) v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Súd prvého stupňa mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s využitím ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zákona odôvodnil iba strohým odkazom na stanovisko Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016 a súčasne uviedol, že trest odňatia slobody s podmieneným odkladom dostatočne splní svoj účel.

V posudzovanom prípade bol súdom prvého stupňa správne zistené, že obžalovaný H. P. v rámci postupu podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný, pričom takéto vyhlásenie prijaté súdom znamená, že obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, čím sa dostal do analogického postavenia s obvineným, ktorý uzatvoril dohodu o vine a treste. Z uvedeného vyplýva, že aj u obžalovaného, ktorý uznal vinu možno postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (stanovisko Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj/55/2016 zo dňa 27.06.2017).

Dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť a v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní, v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne a navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti (pozri R 12/2017). Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, prípadne rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu, mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste.

V danom prípade však odvolací súd pri vyhodnocovaní vhodnosti použitia tohto inštitútu dospel k záveru, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody u obžalovaného H.a P. nie je na mieste.

Prijatie tohto záveru je odôvodnené jednak okolnosťami, za ktorých bol trestný čin spáchaný, predovšetkým jeho pohnútkou a spôsobom spáchania, čiastočne aj osobou páchatel'a. Z vymedzenia skutku jednoznačne vyplýva, že k jeho spáchaniu malo dôjsť po vzájomnej dohode viacerých páchatel'ov, ktorí boli s poškodeným dohodnutí na predaji drog a boli v pozícii osôb, ktoré majú záujem o ich kúpu. Už táto okolnosť predstavuje moment, ktorý svedčí o vyššom stupni závažnosti takéhoto konania z dôvodu kumulácie dvoch rôznych protiprávných zámerov, ktoré sa obžalovaný spolu so svojimi spolupáchatel'mi snažil zrealizovať. V súvislosti s osobou obžalovaného H.a P. a spôsobu jeho života je nutné v jeho neprospech prihliadnuť na zneužívanie drog, pričom aj tento problém mohol byť príčinou nadväzovania kontaktov s osobami, ktoré vyvíjajú protiprávnu činnosť a následnej participácie na spoločných protiprávných aktivitách.

S ohľadom na všetky zistené fakty bolo podľa názoru odvolacieho súdu nutné uvažovať u ukladaní trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby v rozpätí od troch do ôsmich rokov. S prihliadnutím na nízky vek obžalovaného, preukázateľnú snahu dokončiť strednú školu a získať vzdelanie, takisto berúc do úvahy rodinné zázemie a podporu oboch rodičov, je pri rešpektovaní zásad uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona možné prijať záver, že trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu bude u obžalovaného dostatočnou sankciou a súčasne dostatočným opatrením s pohľadu generálnej prevencie. Vzhľadom k tomu, že neboli akceptované odvolacie námietky prokuratúry pokiaľ ide o nutnosť zohľadnenia prebiehajúcich trestných stíhaní za iné skutky, nebol daný dôvod pre úvahy o potrebe uloženia nepodmieneného trestu.

Dôsledne zohľadňujúc všetky vyššie uvedené skutočnosti na strane obžalovaného a tiež okolnosti spáchania skutku, uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, vo výmere tri roky, pričom ide o trest, ktorého výmera zohľadňuje kritéria uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona.

V súlade s ustanovením § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní štyri roky so súčasným stanovením probačného dohľadu, ktorý zvýrazní účinok uloženého trestu a zároveň zabezpečí pravidelnú kontrolu nad obžalovaným s cieľom odhaliť už aj minimálne náznaky odchýlok v jeho správaní.

Dĺžka skúšobnej doby v trvaní štyri roky je dostatočne dlhým časovým úsekom na preverenie vhodnosti a účelnosti zvolenej sankcie a zároveň bude pre obžalovaného predstavovať dostatočne účinný nástroj hrozby nepodmieneným trestom v prípade porušenia podmienok podmieneného odsúdenia.

Obligatórnym postupom podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona odvolací súd uložil obžalovanému povinnosť pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi v lehotách ním určených a súčasne uložil aj zákaz požívania omamných a psychotropných látok. Uloženie tohto zákazu bolo ovplyvnené snahou eliminovať negatívne sklony v správaní obžalovaného, ktoré súviseli aj so zneužívaním drog a opiera sa predovšetkým o závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, v ktorých je u obžalovaného konštatovaná rozvinutá psychická závislosť od kanabinoïdov.

S poukazom na predchádzajúce úvahy, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, nakoľko zistil pochybenia pri ukladaní trestu obžalovanému a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.